

שיחת השבוע

יוצא לאור עלידי צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

ילדים בעשרת הדיברות

בתי הכנסת נערכים לקבלת המוני ילדים בחג השבועות למעמד קריאת עשרת הדיברות. הרבי מליובאוויטש קרא להביא גם את הטף, בהיותם הערבים לקיום התורה. הקריאה מבוססת על מאמר המדרש: "אמר הקב"ה לישראל: בניי, הווי קורין את הפרשה הזאת בכל שנה, ואני מעלה עליכם כאילו אתם עומדים לפני הר סיני ומקבלים את התורה". צעירי חב"ד מכריזים על מבצע פרסים ענק, לילדים שיבואו למעמד הגדול הזה.

ילדי ירושלים מתאספים

גם השנה יהיה אי"ה בירושלים מעמד מיוחד של קריאת עשרת הדיברות לילדים, בשעה 11:15 בבוקר, בבית כנסת חב"ד 'בית יוסף' (רח' זונפלד 23, בשכונת בית ישראל). צפויים להשתתף בו כאלף ילדים. הילדים שיבואו למעמד ייהנו מכיבוד מיוחד.

JLI בישראל

מתחילים קורסים חדשים במסגרת מכון JLI (Jewish Learning Institut), מכון רוהר ללימודי היהדות, המופעל מטעם ה'מרכז לענייני חינוך'. אלה קורסים ברמה אקדמית, שמאפשרים לציבור משכיל ללמוד יהדות בשפתו. הקורס מתקיים בחמש-עשרה ערים ברחבי הארץ. פרטים והרשמה בטל' 053-2770794 ובאתר www.jli.co.il.

זמני השבוע

ניריוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
7:54	8:36	7:45	7:35
3:03	9:47	8:42	8:37

פרקי אבות: פרק ו

322 בתי חב"ד לשיירותכם *3770 מוקד חב"ד

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 729-72-2770100 • פקס 729-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

הפקה והפצה: המרכז לעזרי שלוחות
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

המשימה האנושית והמשימה היהודית

יהודי אינו יכול להסתפק בלהיות 'אדם טוב'; עליו להיות גם 'יהודי טוב'. יהודי נדרש למלא את ייעודו כחלק מ'ממלכת כוהנים'

מעמד הר סיני שהעניק לנו תפקיד ייחודי (ציור: יוסי רוזנשטיין)

האנושות. "ממלכת כוהנים", שתפקידה לחבר את העולם עם הקדושה האלוקית. לבני אומות העולם נועד תפקיד אחר, והם משיגים את שלמותם במילוי תפקידם. כאשר הם מקיימים את שבע מצוות בני נח, הם נחשבים חסידי אומות העולם ויש להם חלק לעולם הבא. אין להם שום צורך להיות יהודים ולמלא תפקיד שלא הוטל עליהם.

הייעוד והזכות

גם בתוך עם ישראל עצמו קיים המעמד המיוחד של הכוהנים, שיש בהם קדושה מיוחדת וחלות עליהם מצוות ואזהרות שאינן חלות על כלל עם ישראל. יהודי מן השורה אינו יכול ואינו צריך להיות כוהן, שכן עליו למלא את תפקידו שלו - חלק משנים-עשר שבטי ישראל.

יש רק הבדל אחד, שכאן אין באמת שום אפשרות שישראל יהיה כוהן, ואילו לבני אומות העולם ניתנת אפשרות להתגייר ולהצטרף לתפקיד המיוחד של העם היהודי; אם הם עצמם, מרצונם ובבחירתם, רוצים בכך באמת ובתמים.

לכן יהודי אינו יכול להסתפק בלהיות 'אדם טוב'; עליו להיות גם 'יהודי טוב'. יהודי נדרש למלא את ייעודו כחלק מ'ממלכת כוהנים'. גם חיי היום-יום שלו צריכים להיות רוויים קדושה והתעלות רוחנית. זה ייעודנו וזו הזכות הגדולה שניתנה לנו.

ל תנועה רעיונית ואידאולוגית שואפת מטבעה לגדול ולהיפתח ולצרף אליה חברים חדשים. היא הייתה רוצה שהעולם כולו יהיה שותף לרעיון ולדרך, והיא חותרת להשיג יעד זה בכל האמצעים שברשותה. אם אתה מאמין בדברימה ואתה סבור שדרוך צודקת, אתה רוצה שעוד בני אדם יחשבו כך.

בקרב הדתות מגמה זו בולטת ביתר שאת. כל דת שואפת להגדיל את מספר מאמיניה.

הדתות הגדולות רואות בכך חובה דתית עליונה, והן לא בחלו באמצעים להשיג מטרה זו. לאורך ההיסטוריה אילצו מאמיני הדתות האלה מיליוני בני-אדם, בכוח הזרוע והחרב, לקבל עליהם את אמונותיהן, וכפי שרואים זאת גם בימים האלה.

תפקיד ייחודי

יוצאת מן הכלל הדת היהודית. אין לה שום שאיפה להחיל את עול היהדות על לא-יהודים. יתרה מזו, גם כשכבר בא אלינו גוי ומבקש להתגייר, הרב צריך לדחותו בתחילה ולהבהיר שאין לו שום צורך להיות יהודי ולקבל עליו את תרי"ג המצוות.

רק אם האדם מתעקש ומביע רצון עז להצטרף לעם ישראל - מקבלים אותו. מי שמתגייר גיור אמת, נעשה חלק בלתי-נפרד מעם ישראל והוא יהודי לכל דבר; אבל אנחנו עצמנו איננו עושים דבר כדי לעודד אדם להתגייר. וכי איננו מאמינים שדתנו היא דת האמת?

הגישה הזאת נובעת מתפיסה בסיסית, שהתורה ומצוותיה לא נועדו לאנושות כולה אלא לעם ישראל בלבד. כאשר הקב"ה נתן לנו את התורה, אמר: "ואתם תהיו לי ממלכת כוהנים וגוי קדוש". במעמד הזה נוצר עם שיועד לו תפקיד מיוחד, וממילא הוא נדרש למלא הוראות מיוחדות.

על עם ישראל הוטל התפקיד להיות 'כוהני'

מה חשבו ההרים?

מסירות נפש טהורה

במדרש נאמר על הר סיני: "סיני מהיכן בא?... מהר המורייה". מעלתו של הר המורייה שבו התקיימה עקדת יצחק. ניסיון העקדה הוא סמל של מסירות נפש טהורה, שלמעלה מכל דיון הגיוני.

לו היה יצחק אבינו מתחיל לדון דיונים הגיוניים – ייתכן שהיה מוצא נימוקים על-פי התורה להימנע מלמסור את עצמו לעקדה. יכול היה לטעון שאת ציווי ה' שמע מפי נביא (אברהם אביו), ואילו האיסור "שופך דם האדם", שעליו נצטוו גם בני נוח, ניתן ישירות מפי הקב"ה. אולם הוא ידע שזה רצון הקב"ה, והתמסר אליו לגמרי, בלי לשאול שאלות ולשקול שיקולים. עניין זה בא לידי ביטוי בהר סיני, שעליאף היותו ה', בכל-זאת הצניע את גבהותו והתבלט בנמיכותו היחסית לשאר ההרים, דבר המסמל את ההתבטלות המוחלטת לרצון ה'. לכן זכה שעליו תינתן התורה.

(תורת מנחם כרך יד, עמ' 115)

בהכרח לומר שגובהם של ההרים מייצג מעלות רוחניות אמיתיות, המשקפות מניעים טהורים. ובכל-זאת ביכר הקב"ה את הר סיני דווקא.

צומח שבדומם

הרים שייכים למחלקת הדומם שבבריאה – המחלקה הנחותה ביותר מבין הצומח, החי והמְדַבֵּר. ועם זה, גם בדומם עצמו יש דרגות. ההרים מכונים בספרי החקירה 'צומח שבדומם', שכן גובהם מבטא התעלות של הדומם. נמצא שיש בהרים מעלה של עלייה למעלה, ולכן הייתה מחשבה שעליהם ראוי להינתן התורה.

השיב להם הקב"ה: "למה תרצדון?". ייתכן שיש היגיון בטענותיכם, אך נימוקים הגיוניים מתאימים למערכת של שיקולים שכליים. כאן עומדת להינתן התורה, שבמהותה הפנימית היא רצונו וחכמתו של הקב"ה עצמו, ושיקולים שכליים של העולם הנברא אינם תופסים לגביה מקום.

המדרש מספר שבשעה שביקש הקב"ה לתת את התורה, נתקבצו כל ההרים וכל אחד ואחד מהם טען שהוא הראוי לכך. אמר להם הקב"ה: "לְמָה תִּרְצְדוּן הָרִים גְּבֻנִים". וכדברי המדרש: "כבר נפסלתם לפניי בגבהות שיש בכם... למה תרצדון? למה תרצו לדון עם סיני? הרים גבנונים אתם... אין רצוני אלא בסיני, שהוא שְׁפֵל מכולכם".

ההרים התגאו בגובהם וביופיים, אך זה עצמו הוא שעמד בעוכריהם ופסל אותם מלהיות ההר הראוי לקבלת התורה. הגאווה היא ה'גבנוניות' והיא נחשבת 'מום'.

מעלות רוחניות

אך צריך להבין מה הייתה המחשבה להציג את הגובה כסיבה לבחירה בהם. והלוא הגאווה והגבהות הן חסרונות ולא יתרונות? בגמרא נאמר: "המהלך בקומה זקופה... כאילו דוחק רגלי השכינה", וכמו-כן נאמר על גאוותן: "אין אני והוא יכולים לדור בעולם".

אמרת השבוע

עצת היצר

בעיר רופשיץ התגורר יהודי, לייבל'ה שמו, שניסה להציג דמות של צדיק, והיה לובש שק על בשרו. תושבי העיר היו מכנים אותו 'לייבל'ה שוטה'.

פעם אחת נכנס אל רבי נפתלי מרופשיץ, וקודם כניסתו פתח את כפתור חולצתו כדי שהצדיק יראה שהוא לובש שק. בהיכנסו אמר רבי נפתלי כאילו לעצמו: "לא, איננו שוטה".

הבעת שמחה עלתה על פני האיש. הנה הצדיק מעיד עליו שאין הוא שוטה. אבל רבי נפתלי המשיך ופירש את דבריו: "למה אומרים על יצר הרע שהוא 'כסיל'?" הנה הוא הצליח ללכוד יהודי כמוך בשק"...

פתגם חסידי

חסידים שאלו את אדמו"ר האמצעי מליובאוויטש מה צריך לבקש מה' יתברך בליל שבועות. השיב להם: "אני מבקש שתהיה לי לבת האש של מתן תורה"

מן המעיין | חג השבועות | מאת הרב אליעזר ברוד

התורה עוצרת

מדוע קראו חכמים לחג השבועות 'עצרת'? מפני שביום הזה ניתנה התורה, העוצרת את עם ישראל מללכת בדרכי היצר הרע.

(רבי לוי יצחק מברדיצ'ב)

עלייה מקצה לקצה

בשעת מתן תורה התעלו בני ישראל לתכלית העילוי, ככתוב (דברים ה, ד) "פנים בפנים דיבר ה' עמכם", אף-על-פי שזמן קצר קודם לכן היו בתכלית השפלות, משועבדים בחומר ולבנים במצרים. עלייה כזאת לא הייתה אפשרית אלא על-ידי רחמיו הגדולים של הקב"ה.

(אדמו"ר הזקן)

קשר נצחי

"ויתייצבו בתחתית ההר" (שמות יט, ז). "מלמד שכפה עליהם הקב"ה את ההר כגיגית" (שבת פח). הקב"ה עשה זאת כדי שכנסת ישראל תקבל את התורה באונס, ויהיה לה דין אנוסה, ובאנוסה הדין הוא – "לא יוכל שלחה כל ימיו" (דברים כב, כט). כך הקשר שלנו עם הקב"ה יהיה קשר נצחי, שלא ניתן להתירו.

(חידושי הרי"ם)

חרדה בלתי-משוערת

אף-על-פי שמשעה ידע כי העם יחרד בעת קבלת

התורה, ואף שיער את עוצם החרדה, בכל-זאת החרדה שהייתה בפועל, היתה גדולה לאין ערוך יותר ממה שמשעה שיער מראש.

(הרבי הרש"ב מליובאוויטש)

לא להסתפק בקצה

"הישמרו לכם עלות בהר ונגוע בקצהו" (שמות יט, יב). אם זכיתם ועליתם בהר, אל תסתפקו בנגיעה בקצהו בלבד. אל תהיו מסתפקים במועט. עליכם להשתדל לעלות מעלה-מעלה.

(הרבי מקוצק)

הענוה כבסיס

"יומא קמא לא אמר להו ולא מידי" (שבת פז, א). ביום הראשון לימד אותם את מידת הענוה, שיחזיקו עצמם אֵין ואפס. שידעו כי האדם הוא עפר ואפר.

(רבי יצחק מוורקי)

בכל זמן ובכל מקום

התורה והמצוות נצחיות הן, בכל זמן ובכל מקום. כדיבר הראשון נאמר (שמות כ, ד) "אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים". הדבר בא להורות שכל יהודי קיבל כוח להתגבר על כל המניעות והעיכובים. בכל זמן ובכל מקום הוא יכול וחייב לקיים את התורה ומצוותיה.

(ספר המאמרים תש"ז)

'אקדמות' בתופת

השנה שנת ת"ש. החורף הרפה מעט מתושבי גטו לודו' שבפולין, וקרני שמש ראשונות הסתננו אל הגיהנום, כדי להאיר את פניהם הכבויות של קרבנות השטן הנאצי.

קשה לומר שאפשר היה לחוש תחושת איב בגטו. גטו הוא פלנטה אחרת, שאיננה מושפעת משינוי עונות. קיץ, חורף, חום וקור – הכול כאן מתגמד למילה אחת: הישרדות.

אך היו מי שהצליחו לחשוב גם על הישרדות רוחנית. על אף התנאים הבלתי־אנושיים וסכנת החיים התמידית, ניסו לשמור ככל יכולתם על התורה והמצוות.

יום אחד הבחינו דרי הגטו בזיפים המעטרים את סנטרו ואת לחיו של אברהם־הירש. "האם נסתתרה בינתך?", שאלו אותו בחרדה עמוקה. "הלא יודע אתה מה גורלו של מי שמגדל זקן ופאות בגטו!".

ידידיו של אברהם־הירש דיברו על ליבו: "עת פיקוח נפש היא זו. גידול הזקן אינו בכלל המצוות שעליהן ייהרג ואל יעבור". עשה טובה לעצמך". אך הוא לא השתכנע.

"הבינו", אמר לבסוף אברהם־הירש, "בחג השבועות יחול יום השנה לפטירת אבי. ביום הזה עליי לגשת ל'עמוד' ולהיות שליח הציבור. יהיה עליי לקרוא את פיוט 'אקדמות' לפני הציבור. אינני יכול לדמיין את עצמי, השתלהב קולו, 'משמש בעל תפילה בחג מתן תורתנו בלי זקן ופאות!'.

בינתיים קרב ובא חג השבועות. השמש שקעה, שערי הגטו ננעלו, והוכרו עוצר בסמטאותיו.

אך בעבור אברהם־הירש וקומץ מקורביו – אין זה לילה רגיל. הוא עצמו, פניו נוהרות באור שאיש אינו יודע מניין נגה עליהן. זקנו הקצר ופאותיו מסודרים, וברוח לב ובשמחה הוא מזמין את הציבור ל'בית הכנסת' הסודי שהכין, ואז נדהמו: עשבים וענפים ירוקים קישטו את החלל. המראה נראה תלוש כליכך על רקע הגטו האיום.

אברהם־הירש התייצב במהרה ליד עמוד התפילה שהכין, ובעיניים בורקות דחק בנכנסים להתעשת ולנער את התוגה והדאגה. "יהודים, שמחו!", גער בהם בעלזיות, "היום חג מתן תורה! דיי לדאגה!".

אט־אט התחממה האווירה. כשהחלה

תפילת החג השילו היהודים את העצב, ואפשרו למעט שמחה להזדחל לליבותיהם השבורים. אברהם־הירש נראה היה כמי ששרוי בעולם אחר. הוא התפלל ברגש ובדבוקות, כאילו הוא נמצא בעיירת הולדתו.

למחרת התכנס המניין שנית. הפעם גברה התרגשותו של אברהם־הירש – הגיעה עת קריאת ה'אקדמות'. הוא זימר בקולו הערב, והמתפללים מחרימים־מחזיקים אחריו. לא היה מאושר ממנו.

שנתיים חלפו. סופה של המלחמה האיזומה לא נראה באופק. אין יום שאין קללתו מרובה משל חברו. רבים אינם שורדים. אחרים נשלחים למחנות עבודה.

שמעון קופר היה אחד ממתפללי המניין הסודי של חג השבועות בגטו לודו'. עם הזמן נדד והוגלה למחנה כפייה. יום אחד, בשעת ההפסקה, עמד בתור כדי לזכות במנת המרק הזעומה, שלא היה בה כדי להשקט מעט מרעבונו, ופתאום שמע קול: "יהודים! שכחתם? היום חג השבועות! זמן מתן תורתנו! בשעת המנוחה הבה נתפלל ונאמר 'אקדמות'".

היהודים בקושי הפנו את ראשם לעבר הקול הנלהב. מה שבועות, אילו אקדמות! בקושי נשמה באפם, מעונים וסובלים מקוצר רוח ומעבודה קשה. אך הקול הזה נשמע מוכר לאוזניו של שמעון קופר. הוא הסב את ראשו לעבר הדובר וצמרמורת עברה בגופו: זה אברהם־הירש!

בקושי הצליח לזהותו. כפוף גו, פניו מצומקות וקירחות מזקן ומפאות, ובמקומם צלקות – מן הסתם סימני מקלו של סטלמן, הקלגס האכזר. אבל קופר היה משוכנע בלי צל של ספק – זה אברהם־הירש, או לפחות בן־דמותו או צילו. האיש השתנה כל כך בשנתיים שחלפו...

אך כשאברהם־הירש הוציא מכיסו סידור קרוע והחל להתפלל, וקולו החם מילא את האוויר – זה היה שוב אברהם־הירש מגטו לודו'. הנעימה והרגש לא קהו; הגו השחוח הזדקף, והקול שב והסתלסל בדבוקות. וכאשר החל לפזם את ה'אקדמות', נמחק כל זכר של מכאוב מפניו.

וכך, בלב מחנה העבודה, נראתה תמונה סוראליסטית: בין הדחפורים הגדולים, קרונות המשא המלאים עפר, שהעמיסו עובדי הכפייה בכותרות הפסים, התכנסה קבוצת אסירים קטנה. הם היו צעירים במיטב שנותיהם, אך כולם נראו קשישים וחלושים, לבושי סחבות ומזי רעב. ובלב התופת עומד לו אברהם־הירש ושר מעמקי נשמתו את ה'אקדמות'.

היו בין האסירים מי שלא הכירו את ה'אקדמות', וייתכן שמימיהם אף לא ביקרו בבית הכנסת. אך נשמתם נשבתה בקדושת התפילה. כך עמדו להם בדממה, מוקסמים ומאזינים למילים המהללות את נותן התורה. באותם רגעים שכחו היכן הם נמצאים ואילו איומים מרחפים מעל ראשם. באותם רגעים התעלו לעולם עילאי שכולו נשמה ורוח.

(על־פי סיפורו של שמעון קופר ב'אני מאמין')

לומדים גאולה

מאת מנחם ברוד

שלושה רועים

חג השבועות קשור בשלושה רועי ישראל: (א) משה רבנו, כי ביום הזה ניתנה התורה על־ידו; (ב) דוד המלך, שנסתלק בחג השבועות; (ג) הבעש"ט, שגם יום הסתלקותו היה בחג השבועות. שלושתם גם קשורים לגאולה העתידה:

על משה רבנו נאמר במדרש (שמות רבה פרשה ב): "אמר לו הקב"ה למשה, סימן זה לך, במדבר אתה מניחן ומן המדבר [אתה] עתיד להחזירן לעתיד לבוא, שנאמר (הושע ב,טז) לכן הנה אנכי מפגיך והולכתיה המדבר".

על דוד המלך נאמר בירושלמי (ברכות פרק ב הלכה ד): "אחר ישובו בני ישראל וביקשו את ה' אלוקיהם ואת דוד מלכם (הושע ג,ה). רבנן אמרי אהן מלכא משיחא [=זהו המלך המשיח]. אין מי חייא הוא – דוד שמיא, אין מי דמכייא הוא דוד שמיא [=אם מן החיים הוא – דוד שמו, אם מן המתים הוא – דוד שמו]". בהמשך מובא על זה הפסוק (תהילים יח,גא) "ועושה חסד למשיחו לדוד".

והבעש"ט התחיל להפיץ את תורת החסידות, פנימיות התורה, שעליה אמר לו המלך המשיח כי הוא (המשיח) יבוא "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה".

חיבור תורה ומעשה

באחת משיחותיו (התוועדויות תשמ"ב כרך ג, עמ' 1563) הסביר הרבי מליובאוויטש את החיבור בין שלושתם:

"כאשר שואלים יהודי פשוט מהו עניינו המיוחד של משה – הרי הוא יודע שמישה נקרא משה רבנו, לפי שהוא נתן את התורה לבני ישראל, כמאמר המשנה 'משה קיבל תורה מסיני'. ואפילו אם עדיין לא למד משנה זו – הרי הוא יודע מה שכתוב 'תורה ציווה לנו משה גו'. וכאשר שואלים יהודי פשוט מהו עניינו המיוחד של דוד – הוא יודע שדוד הוא דוד המלך, ועניינו של המלך הוא – לספק לבני המדינה את כל צורכיהם הגשמיים. זאת אומרת: אצל משה רבנו מודגש העניין של לימוד התורה, ואצל דוד המלך מודגש עניין המעשה בפועל...

"וכאשר שואלים יהודי פשוט מהו עניינו המיוחד של הבעל־שם־טוב – הרי הוא יודע שאצל הבעש"ט מודגש החיבור של מעשה (באופן ניסי) עם תורה: כאשר ישנה הנהגה ניסית שלמעלה מהטבע – הרי הלשון הרגיל בפי כל העם, אפילו אצל קטנים, לקשר זאת עם דרך הנהגת הבעש"ט – א' בעל־שם־טובקע הנהגה' [=הנהגה בעש"טית], שזוהי הנהגה ניסית שלמעלה מהטבע. וביחד עם זה יודע כל אחד ואחד שלבעש"ט היו תלמידים – והרי מציאותם של תלמידים נוצרת על־ידי לימוד תורתו.

"זאת אומרת: אצל הבעש"ט מודגש החיבור של שני העניינים ביחד: לימוד התורה ומעשה בפועל באופן ניסי..."

"העילוי שנפעל על־ידי הבעש"ט לעומת המעמד ומצב שהיה בזמנו של משה רבנו (במתן תורה) ובזמנו של דוד המלך – כי הגילוי של 'מעשה מרכבה' שהיה בשעת מתן תורה היה לפי שעה בלבד, והוא נמשך ונתגלה למטה (עד לעניינים של מעשה בפועל) על־ידי גילוי תורת החסידות, שזה היה החידוש שנפעל על־ידי הבעש"ט, ובאופן של הולך ומוסיף מדור לדור, עד לקצה הכי תחתון בדורות זה".

מי"ד הם נגאלים

בשיחה אחרת (התוועדויות תנש"א, כרך ד, עמ' 356) הרבי אומר שלושתם רמוזים במילה 'מיד' הקשורה עם הגאולה, כלשון הרמב"ם: "מיד הם נגאלים". 'מיד' ראשי תיבות: משה רבנו; ישראל, הבעש"ט; דוד המלך.

הסדר של שלושת הרועים במילה 'מיד' תואם את מהלך הגאולה: הכוח לגאולה בא משה רבנו, שהוא קיבל את התורה מסיני, ועל־ידה עם ישראל מכין את העולם לגאולה. שלב ההכנה המתקדם יותר נעשה על־ידי פנימיות התורה, שנתגלתה על־ידי הבעש"ט. והגאולה בפועל היא על־ידי דוד המלך, 'דוד מלכא משיחא', 'יעמוד מלך מבית דוד'.

סודו של קבר דוד המלך

ארכאולוגיים התואמים את תיאור הכתובים, והם נעלמים מעין הציבור. יש ארכאולוגים שמסתירים מידע כדי שלא להתעמת עם העולם הנוצרי.

התעוררות בקבר

לאחר עבודה מקיפה פרסם את ספרו 'סודו של קבר דוד', המציג את המקורות, לצד עדויות מוצקות שאכן קבר דוד שוכן בהר ציון. "אני רואה כיצד אלפי המשתתפים בסטורים, מכל החוגים ומכל הגילים - מפשוטי עם ועד מדענים - נרגשים עד דמעות לנוכח הגילויים", מתאר הרב סיביליה.

"בסטורים המתקיימים כאן אני רואה כיצד דוד המלך מעורר התרגשות והרהורי תשובה אצל כל הבאים, גם בקרב מי שעדיין רחוקים משמירת תורה ומצוות".

חיים יהודיים שוקקים

הוא חש תחושת שליחות להסביר לכל מבקר את האמת על הקבר. הוא מספר, וגם מראה, את הפעילות היהודית השוקקת המתקיימת בין כותלי המתחם. "יש כאן כוללים פעילים של אברכים המוסרים את נפשם לשמור על קדושת המקום; מנייני תפילה קבועים; וגולת הכותרת - סעודת מלווה מלכה מפוארת

כמעט בלתי אפשרי לתפוס את הרב יעקב סיביליה (62). הוא רץ מסירור לסירור. "ברוכים הבאים לקבר דוד המלך", במילים האלה הוא פותח את הסטורים. "קבר דוד נמצא פה, יש לזה הוכחות חותכות. המקום הזה מעולם לא ננטש עליידינו. בעשרות השנים האחרונות הנוצרים והמוסלמים עושים הכול כדי להכחיש עובדה זו, כדי שלא נבוא לכאן".

מדי יום ביומו מלווה הרב סיביליה סטורים לקבוצות מבקרים במתחם הקבר, בהר ציון בירושלים, בשאיפה לחזק בקרב המבקרים היהודים את תחושת החיבור לקבר דוד. "עכשיו, בואו אחריי", הוא מכניסם פנימה, ושם יחשוף לפניהם את סודות המקום.

הסתרה מכוונת

הכול החל לפני כחמש שנים, כאשר רבי דוד אבוחצירא הורה לו לפרסם את קבר דוד. "לא הבנתי מה הרב רוצה ממני", הוא מספר. "אני תושב הרובע כבר כמעט ארבעים שנה. בעבר הדרתי את רגליי מקבר דוד, מאחר שהושפעתי מהמטילים ספק שאכן זה קברו.

"באותה תקופה", הוא מוסיף, "בהשגחה פרטית ממש, התוודעתי למקורות יהודיים הקשורים לקבר דוד. גם ביקרתי יותר ויותר בסביבת הקבר ואז נתגלו לעיניי ממצאים

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

חג במוצאי שבת

שאלה: מה הן ההלכות המיוחדות כשחל חג במוצאי שבת?

תשובה: אסור להכין משבת לחג, ולכן אסור בשבת לעשות אף מעשה המותר בשבת - לצורך החג.

את נרות החג מכינים ומדליקים רק אחרי צאת השבת. מדליקים אותם מאש קיימת, הדולקת מלפני השבת, כי אסור ליצור אש חדשה בחג (אם מעבירים את האש באמצעות גפרור, אין מכבים אותו, אלא מניחים לו לכבות מאילו). כבכל חג: הספרדים מברכים תחילה ('של יום טוב' ו'שהחיינו'), ואחרי כך מדליקים. בין האשכנזים יש חילוקי מנהגים בזה. מנהג חב"ד לברך אחרי ההדלקה, כמו בערב שבת.

אם האישה מדליקה נרות קודם תפילת ערבית, או אם רוצים לעשות מלאכה, האסורה בשבת אך מותרת בחג, קודם שמבדילים בתפילה ("ותודיענו")

קבר דוד. הרב סיביליה (משמאל) עם הרב הראשי לירושלים

מדי מוצאי שבת, בהשתתפות אלפים. מרגש לראות בכל שבוע את מעגלי הריקודים של עמך בית ישראל". הרב סיביליה מציין גם את מניין התהילים שייסד הרבי הרי"צ, שחודש בהמשך עליידי ממשיכו, הרבי מליובאוויטש.

בחג השבועות, יום הסתלקותו של דוד המלך, צפויים לשהות במתחם הקבר עשרות אלפים. כבר מאמצע השבוע מתחילה הנהירה למתחם, כדי למקם את האוהל המשפחתי. "המחזה, שגובר והולך בשנים האחרונות, מזכיר את ל"ג בעומר במירון", אומר הרב סיביליה בהתלהבות. "מהמקורות שריכזתי בספר עולה שהגאולה ברחמים תלויה בכיסופים להתחדשות מלכות בית דוד, ובמיוחד במקום הקדוש הזה".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח

מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יש מה לספר!

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

